

§ 930.

Højesteret kan straks, efter Begæring eller i Embeds Medfør, ved Kendelse afvise Anken, naar det findes, at de foreskrevne Frister og Former ikke ere iagttagne, eller at den ankende mangler Beføjelse til at anke, eller at den paaberaabte Ankegrund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophævelse. Saadan Afgørelse kan træffes af et Udvalg, bestaaende af tre af Højesterets Medlemmer, i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, saa vidt dertil findes Anledning, er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 931.

Findes ikke Grund til straks at afvise Anken, beskikker Højesterets Formand blandt de af Justitsministeren efter Overenskomst hertil antagne Højesteretssagførere en offentlig Anklager i Sagen, jvf. § 712, samt Forsvarer for Tiltalte, for saa vidt denne ikke selv har valgt en saadan, og foranstalter Sagens Aktstykker oversendte til Anklageren eller Forsvareren, eftersom hin eller denne først skal have Ordet (jvf. § 934), med Paalæg om inden en fastsat Frist — der af Formanden kan forlænges — at tilstille Modparten samme og anmelde Sagen til Foretagelse.

Andre Beslutninger end de i § 930 nævnte, som blive at tage af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne træffes af det i § 930 ommeldte Udvalg eller af Højesterets Formand. De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, ere ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtlig i et Retsmøde, stiles skriftlig til Retten.

§ 932.

Ny Beviser kunne forelægges Højesteret angaaende saadanne Omstændigheder, som i den paagældende Sag ere undergivne denne Rets Bedømmelse. Skulle saadanne Beviser tilvejebringes, paahviler det henholdsvis Anklageren eller Forsvareren efter forudgaaende Meddelelse til den anden Side at foretage de hertil fornødne Skridt. Er der Uenighed om, hvorvidt eller paa hvilken Maade nogen Oplysning skal tilvejebringes, eller vil dens Tilvejebringelse gøre Udsættelse af Sagen nødvendig, bliver Rettens Beslutning at indhente. Beslutter Retten af egen Drift, at ny Oplysninger skulle tilvejebringes, giver den herom fornødent Paalæg til Anklageren.

Skulle Vidner og Syns- eller Skønsmænd afhøres, kan Højesteret, naar saadant findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at deres Afhørelse skal ske for Højesteret, jvf. §§ 162 og 163 samt § 193. Ellers sker Afhørelse af Vidner og Syns- eller Skønsmænd ved vedkommende Undersøgelsesret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 73.

Højesteret kan ligeledes, saafremt det findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at Vidner og Syns- eller Skønsmænd, der have været afhørte tidligere, indkaldes til personlig Afhøring under Domsforhandlingen for Højesteret.

Naar dertil findes Anledning, kan Højesteret forlange Erklæring af Landsretten til yderligere Oplysning om, hvad der er foregaaet under Domsforhandlingen for samme.

§ 933.

Er Tiltalte ikke fængslet, har han Ret til at deltage i Retsmødet; er han fængslet, bliver han kun, naar han har fremsat Begæring derom, og Højesterets Formand finder, at særlige Grunde tale for at tage denne til Følge, at foranstalte henbragt til Mødet.

Tiltaltes Udeblivelse hindrer ikke Sagens Fremme, naar en Forsvarer er mødt.